

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/98/2017
Identifikačné číslo spisu:	6413207418
Dátum vydania rozhodnutia:	28.03.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Oľga Trnková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:6413207418.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne E. A. bývajúcej v F., zastúpenej JUDr. Janou Šálkovou, advokátkou so sídlom v Žarnovici, Bystrická č. 1029/101, proti žalovaným 1/ R. F. 2/ U. F., bývajúcim v V. a obom zastúpeným JUDr. Mariánom Slosjárom, advokátom so sídlom v Banskej Bystrici, Bakossova č. 14464/3G, o určenie neplatnosti právneho úkonu, vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp.zn. 12 C 88/2013, o dovolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. novembra 2016 sp.zn. 13 Co 231/2016, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. novembra 2016 sp.zn. 13 Co 231/2016 a rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom z 12. novembra 2015 č.k. 12 C 88/2013-138
z r u š u j e a vec vracia Okresnému súde Žiar nad Hronom na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 12. novembra 2015 č.k. 12 C 88/2013-138 určil, že kúpna zmluva z 24. augusta 2012, uzavretá medzi žalobkyňou ako predávajúcou a žalovanými 1/ a 2/ (ďalej spolu ako „žalovaní“) ako kupujúcimi, predmetom ktorej bol prevod nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území V., a to v celosti pozemku KN-C par. č. 150/14 - druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie o výmere 39 m², ktorá parcela bola vytvorená geometrickým plánom číslo 33334501-028/2012, vypracovaným Ing. C. L. 21. augusta 2012, úradne overený 28. augusta 2012 odčlenením z KN-C par. č. 150/2 - druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie o výmere 559 m², zapísanej na LV číslo XXX, na základe ktorej bol 14. novembra 2012 Správou katastra Žarnovica povolený pod číslom V 826/12 vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaných v 1/1-ine je v celom rozsahu neplatná, zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne nahradiť žalobkyňu trovy konania vo výške 1.225,74 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na číslo účtu právneho zástupcu žalobkyne a zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť na účet súdu prvej inštancie preddavkové trovy konania vo výške 152,95 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že z vykonaného dokazovania mal jednoznačne preukázané, že žaloba žalobkyne je v plnom rozsahu dôvodná, nakoľko v danom prípade zo strany samotného žalovaného 1/ nedošlo k podpísaniu kúpnej zmluvy z 24. augusta

2012, keď namiesto neho túto kúpnu zmluvu podpísala žalovaná 2/, ktorá taktiež namiesto žalovaného 1/ podpísala aj návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností 24. augusta 2012. Rovnako mal súd prvej inštancie za preukázané, že k uzavretej kúpnej zmluve v čase podpisovania zo strany žalovanej 2/ nebol pripojený geometrický plán, ktorý bol vypracovaný 21. augusta 2012, autorizačne overený 21. augusta 2012 a úradne overený Správou katastra Žarnovica 28. augusta 2012. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že geometrický plán sa v deň podpisu kúpnej zmluvy nachádzal na Správe katastra Žarnovica, a preto nemohol byť neoddeliteľnou súčasťou kúpnej zmluvy. Dôvodom neplatnosti kúpnej zmluvy bola podľa súdu prvej inštancie aj tá skutočnosť, že geometrický plán, ktorým bola sporná parcela oddelená od pôvodnej parcely, netvorí s kúpnu zmluvou jednu listinu v zmysle § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 149 ods. 1 O.s.p. a zároveň zaviazal žalovaných zaplatiť preddavkové trovy konania na účet súdu prvej inštancie.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovaných rozsudkom z 29. novembra 2016 sp.zn. 13 Co 231/2016 rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a zaviazal žalovaných uhradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % účelne vynaložených nákladov. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v danej veci nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie a konštatoval správnosť jeho dôvodov [§ 387 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)]. K tvrdeniu žalovaných, že súd prvej inštancie ich nepoučil riadne v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. o tom, že všetky dôkazy musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie s tým, že na dôkazy predložené a označené neskôr súd neprihliada, odvolací súd uviedol, že toto považuje za nepravdivé. Poučenie v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. bolo súčasťou predvolania žalovaných na pojednávanie na deň 14. november 2013, ktoré im bolo riadne doručené, resp. bolo doručené ich právny zástupcom. V tejto súvislosti odvolací súd taktiež uviedol, že nebolo povinnosťou a nie je povinnosťou súdu vyzývať strany na „doplnenie podaní alebo označenie ďalších dôkazov“ ako sa mylne žalovaní domnievali. K námietke žalovaných, že konajúci súd vôbec nevyhlásil uznesenie, ktorým vyhlasuje dokazovanie za skončené, odvolací súd uviedol, že k vyhláseniu dokazovania za skončené dochádza až na základe porady súdu, ktorej súčasťou je aj zaznamenanie rozsudku. Táto porada je neverejná, a preto nemôže byť súčasťou záznamu o pojednávaní. Odvolací súd ďalej uviedol, že procesný súd jednoznačne odôvodnil svoje rozhodnutie o neplatnosti kúpnej zmluvy skutočnosťou, že táto nebola vlastnoručne podpísaná žalovaným 1/. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 C.s.p., § 262 ods. 1 C.s.p., § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 2 C.s.p.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podali žalovaní dovolanie tvrdiac, že súd im nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a zároveň, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu. Žalovaní uviedli, že s poukazom na § 120 ods. 4 O.s.p. v spojení s § 168 ods. 1 O.s.p. a zároveň v zmysle § 182 C.s.p. v spojení s § 235 ods. 1 C.s.p., bol súd prvej inštancie povinný v súlade so zákonom uznesenie o skončení dokazovania vyhlásiť verejne a zároveň mal povinnosť účastníkov konania poučiť o tom, že návrhy na vykonanie alebo doplnenie dokazovania môžu vykonať alebo uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania. Žalovaní namietali, že uvedená vada konania na súde prvej inštancie bola nimi namietaná v podanom odvolaní, avšak odvolací súd sa s touto skutočnosťou nevysporiadal v súlade so zákonom, čím neodstránil procesnú vadu konania spôsobenú súdom prvej inštancie a vydaním napádaného rozsudku sám spôsobil vadu zmätočnosti konania a znemožnil žalovaným, aby uskutočnili im patriace procesné práva, a to v takej miere, že došlo preukázateľne k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa názoru žalovaných nebolo možné, aby uznesenie, ktorým súd vyhlasuje dokazovanie za skončené, bolo súčasťou neverejnej porady súdu, a teda ani nebolo nielen vyhlásením doručené účastníkom konania, ale ani súčasťou záznamu o pojednávaní vo veci samej. Žalovaní ďalej poukázali na skutočnosť, že súd prvej inštancie, aj odvolací súd svojim procesným postupom v rozpore so zákonom znemožnili žalovaným predniesť a zhrnúť svoje záverečné návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu a právnej stránke veci. Žalovaní taktiež namietali, že

napádaným rozsudkom odvolací súd nesprávne právne vec posúdil, pričom takýmto posúdením a postupom sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Uviedli, že v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. v spojení s § 168 ods. 1 O.s.p., v súčasnosti v zmysle § 182 C.s.p. v spojení s § 235 ods. 1 C.s.p., súd prvej inštancie a zároveň aj odvolací súd mali povinnosť poučiť účastníkov konania v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p., teraz § 182 C.s.p. Stanovisko odvolacieho súdu, že uvedené poučenie bolo súčasťou predvolania žalovaných na pojednávanie na deň 14. november 2013, ktoré im bolo riadne doručené, resp. bolo doručené ich právnym zástupcom, považovali žalovaní za účelové a v rozpore so zákonom, kedy odvolací súd vec nesprávne právne posudzoval. Žalovaní v dovolaní navrhli, aby v zmysle § 444 ods. 1 a 2 C.s.p. dovolací súd vydal uznesenie, ktorým odloží právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. Žalovaní navrhli, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol a priznal žalovaným nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu navrhla, aby dovolací súd dovolanie žalovaných odmietol a priznal žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania vo výške 100 %.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) potom, čo nezistil splnenie podmienok pre odklad vykonateľnosti a právoplatnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu v zmysle § 444 ods. 1 a 2 C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu a rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť.

6. V zmysle § 419 C.s.p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 C.s.p.

7. V zmysle § 420 C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. V zmysle § 421 C.s.p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.). Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

10. V danom prípade dovolací súd prioritne posudzoval prípustnosť dovolania, t.j. či boli splnené podmienky stanovené zákonom pre vecné prejednanie dovolania.

11. V civilnom sporovom poriadku sú jednotlivé podmienky prípustnosti dovolania upravené nasledovne: v ustanoveniach § 420 až § 423 je upravený prípustný predmet, v ustanovení § 427 je stanovená lehota na podanie dovolania, v ustanovení § 428 sú stanovené náležitosti dovolania a v ustanovení § 424 až §

426 sú upravené osoby, ktoré sú oprávnené podať dovolanie.

12. Dovolací súd zistil, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana sporu zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.). Dovoláním, ktoré spĺňa náležitosti stanovené zákonom (§ 428 C.s.p.) žalovaní napádajú rozsudok odvolacieho súdu, ktorým potvrdil ako vecne správny rozsudok súdu prvej inštancie, teda rozhodnutie vo veci samej.

13. Vzhľadom na uvedené toto dovolanie žalovaných posúdil dovolací súd podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že žalovaní nepodali dovolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom a dovolací dôvod, ktorý žalovaní uplatnili, treba posúdiť podľa § 420 písm. f/ C.s.p., v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (pozri napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

15. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ C.s.p., sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

16. Žalovaní namietali, že súd prvej inštancie na pojednávaní 12. novembra 2015 nepoučil strany sporu v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. o tom, že návrhy na vykonanie alebo doplnenie dokazovania môžu vykonať alebo uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania a že uznesenie o skončení dokazovania nevyhlásil verejne. Keďže odvolací súd podľa žalovaných neodstránil túto procesnú vadu konania spôsobenú súdom prvej inštancie, vydaním dovolaním napadnutého rozsudku sám spôsobil vadu zmätočnosti konania a znemožnil žalovaným, aby uskutočnili im patriace procesné práva v takej miere, že došlo preukázateľne k porušeniu práva na spravodlivý proces.

17. V zmysle § 120 ods. 4 O.s.p., platného a účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a .

18. Z obsahu spisu vyplýva, že poučenie v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. bolo súčasťou predvolania na pojednávanie na deň 14. november 2013 (č.l. 31 spisu) a taktiež predvolania na pojednávanie na deň 12. novembra 2015 (č.l. 116 spisu), pričom obe predvolania boli riadne doručené stranám sporu, resp. ich právnym zástupcom. Splnenie povinnosti súdu prvej inštancie podľa § 120 ods. 4 O.s.p. je preto jednoznačne preukázané. Zo znenia ustanovenia § 120 ods. 4 O.s.p. nevyplýva, že toto poučenie je konajúci súd povinný uskutočniť ústne na pojednávaní vo vzťahu k prítomným stranám sporu, resp. ich zástupcom a zaznamenať ho v zápisnici o pojednávaní. Tvrdenie žalovaných, že predmetné poučenie nie je postačujúce len doručiť stranám konania ako prílohu k predvolaniu na pojednávanie, je preto

neopodstatnené. Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje tiež na dôvodovú správu k zákonu č. 353/2003 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a o doplnení zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, ktorá k bodom 47 až 48 (§ 120 ods. 1, 2 a 4) uvádza nasledovné: „Koncentračná zásada v spojení so zásadou prejednávajúcou, ktorá platí pre sporové konanie, je vylúčená v konaniach podľa § 120 ods. 2, v ktorých súd vykoná aj dôkazy účastníkmi neoznačené alebo nenavrhnuté. Poučovacia povinnosť uvedená v odseku 4 nie je ako doposiaľ viazaná na okamih pred skončením dokazovania, ale súd ju môže využiť ústne i písomne hneď po začatí konania. Môže významne ovplyvniť sústredenosť dokazovania a rýchlejšie ukončenie sporu.“ Na základe uvedeného dovolací súd považuje námietku žalovaných, že súd prvej inštancie nepoučil strany sporu v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p., za nedôvodnú.

19. Žalovaní namietali, že súd prvej inštancie na pojednávaní nevyhlásil uznesenie o skončení dokazovania. Zo zápisnice o pojednávaní z 12. novembra 2015 (č.l. 130 spisu) vyplýva, že súd prvej inštancie na tomto pojednávaní uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené, avšak zo zvukového záznamu z daného pojednávania táto skutočnosť nevyplýva, t.j. zákonný sudca uznesenie o skončení dokazovania nevyhlásil na tomto pojednávaní verejne prítomným stranám, resp. ich právnym zástupcom. Odvolací súd k tejto námietke žalovaných v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že k vyhláseniu dokazovania za skončené dochádza až na základe porady súdu, ktorej súčasťou je aj zaznamenanie rozsudku. Táto porada je neverejná, a preto nemôže byť súčasťou záznamu o pojednávaní. Dovolací súd považuje uvedený záver odvolacieho súdu za nesprávny, nakoľko v zmysle § 168 ods. 1 O.s.p., platného a účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, uznesenie vyhlasuje predseda senátu alebo samosudca prítomným účastníkom. Citované ustanovenie ukladá konajúcemu súdu povinnosť vyhlásiť uznesenie účastníkom konania (stranám sporu) prítomným na pojednávaní. Nie je pritom rozhodujúce, či ide o uznesenie, ktorým sa rozhoduje vo veci samej alebo uznesenie procesného charakteru. Napriek uvedenému dovolací súd poznamenáva, že nevyhlásenie uznesenia o skončení dokazovania nespôsobuje vadu zmätočnosti konania v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p. V prípade, ak súd prvej inštancie nevyhlásil dokazovanie za skončené a následne vo veci meritorne rozhodol, mohli žalovaní predložiť alebo označiť ďalšie dôkazy v rámci odvolacieho konania s uvedením dôvodu takéhoto oneskorenia, avšak z obsahu podaného odvolania vyplýva, že tak neurobili (k tomu pozri napr. rozhodnutie najvyššieho súdu sp.zn. 7 Cdo 95/2017). Dovolací súd preto považuje námietku žalovaných, že súd prvej inštancie nevyhlásil na pojednávaní uznesenie o skončení dokazovania, za nedôvodnú.

20. Žalovaní ďalej v dovolaní namietali, že súd prvej inštancie, aj odvolací súd svojim procesným postupom v rozpore so zákonom znemožnili žalovaným predniesť a zhrnúť svoje záverečné návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu a právnej stránke veci.

21. V zmysle § 118 ods. 4 O.s.p. platného a účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, ak sa pojednávanie neodročuje, pred jeho skončením súd vyzve účastníkov, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci. Na záver súd uznesením vyhlási dokazovanie za skončené.

22. Zo zápisnice o pojednávaní z 12. novembra 2015 (č.l. 127-130 spisu), a z ani zo zvukového záznamu z tohto pojednávania nevyplýva, že súd prvej inštancie v zmysle § 118 ods. 4 O.s.p. vyzval účastníkov (strany sporu), aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci. Najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje na právny názor vyslovený v jeho rozhodnutí sp.zn. 2 Cdo 6/1998, podľa ktorého „účastníkovi konania, ktorému bolo odopreté právo na záver pojednávania zhrnúť svoje návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci, bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku“. Najvyšší súd so zreteľom na uvedené konštatuje, že postupom súdu prvej inštancie, ktorý v závere pojednávania nevyzval účastníkov (strany sporu) v zmysle § 118 ods. 4 O.s.p., aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci, rovnako ako postupom odvolacieho súdu, keď takúto vadu prvoinštančného konania neodstránil, bolo žalovaným znemožnené, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f/ C.s.p.

23. Najvyšší súd preto rozhodnutie odvolacieho súdu, aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil (§ 449 ods. 1 a 2 C.s.p.) a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 450 C.s.p.).

24. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne znova o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C.s.p.).

25. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.